

INTERVJU MED

Susanna Moorehead ordförande för DAC

Susanna Moorehead är ordförande för OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd, DAC. Hon är tidigare brittisk ambassadör för Etiopien och Djibouti och Storbritanniens ständige representant i Afrikanska unionen och FN:s ekonomiska kommission för Afrika. Susanna Moorehead har bland annat haft ledande roller inom Världsbankens styrelse och arbetat i Mali för Rädda Barnen. Hon har en BA från University of York, en MSc (Econ) och PhD från London School of Economics, samt är hedersdoktor vid University of York.

Vad tror du att effekten av pandemin kommer att bli för utvecklingsländer?

Coronapandemin är en global kris och vissa effekter är desamma över hela världen. Men i utvecklingsländer, speciellt de fattigaste, har vi sett en förvånansvärt liten akut hälsopåverkan. Det är viktigt att göra skillnad mellan Afrika söder om Sahara och södra Asien. I Indien till exempel har vi sett skrämmande siffror gällande smittspridning, vilket kan bero på att vi har bättre data från Indien.

De långsiktiga konsekvenserna gällande ekonomi och mänsklig utveckling är dock allvarigare i utvecklingsländer än i mer utvecklade länder. Om vi ser till de globala målen ser vi att vi inte är på rätt spår för att klara vissa av dem, vi har dessutom backat gällande en del.

Hur skiljer sig utvecklingsländer mot vår del av världen?

I mer utvecklade länder har vi haft möjligheten att arbeta med den direkta krisen samtidigt som vi arbetar med att klara jobben och stötta ekonomin för att få länderna att återhämta sig, den möjligheten finns inte i fattiga länder.

Utvecklingsländerna är med om en enorm ekonomisk chock och deras ekonomi är mindre diversifierad. Skatteintäkter har rasat och kostnaderna har gått upp, samtidigt som intäkterna från mer utvecklade länder minskar. Finansiella flöden från privata investerare till utvecklingsländer bedöms ha minskat med 700 miljarder dollar under hela det gångna året.

När det gäller bistånd har våra medlemmar gjort en enorm ansträngning för att få resurserna att nå ut genom att byta inriktning. Jag är glad att länder som exempelvis Sverige har stått fast vid sitt beslut att minst en procent av BNP ska gå till bistånd,

AGENDA 2030

LÄNDER I EKONOMISK CHOCK:

- Fler jobb krävs
- DFI-investeringar centralt
- Starka partnerskap nödvändigt

men det är inte alla medlemsländer som har haft möjligheten att göra det. Det är väldigt viktigt att vi som en internationell gemenskap går samman och erkänner att detta är en global kris.

Hur ska världens länder komma tillbaka?

Vi vet till exempel att om vi investerar i flickor och kvinnor är utvecklingsresultaten relativt bättre än andra typer av investeringar. Vi vet också att vi måste skapa jobb i Afrika söder om Sahara. Men vi vet också att det nästan är omöjligt att locka investeringar till sköra och konfliktdrabbade områden, något som också är viktigt för att bidra till att förebygga konflikter.

Om vi inte heller tar hand om klimatkrisen, så kommer ingen av dessa investeringar att vara hållbara. Vi har många verktyg, men den kollektiva politiska viljan och kapaciteten saknas just nu. Vi måste också få den privata sektorn att arbeta tillsammans med politikerna. Vi måste minst fördubbla våra ansträngningar för att nå upp till vad vi lovade 2015 när vi beslutade om de globala målen och Parisavtalet. Vi har en att göra lista och det är bra, men exakt hur vi ska få det att hända är svårt.

Vilken roll ser du för den privata sektorn gällande att bygga tillbaka bättre i utvecklingsländer?

Den privata sektorn är en nyckelspelare för att kunna skapa en bättre utveckling. Om historien har visat oss något så är det just det. Den privata sektorn har historiskt fått ett dåligt rykte, speciellt i början av industrialiseringen. Men när det kommer till att skapa de jobb som behövs för att ta människor ut ur fattigdom på ett hållbart sätt, att generera skatteintäkter som ger regeringar möjlighet och resurser att investera, så är den privata sektorn nödvändig.

Det finns även stora mängder kapital som letar efter möjligheter att bli investerade och det finns stor potential till att hitta nya marknader nu, men det är långt ifrån enkelt. Det finns många utvecklingsexperter som är tveksamma till om den privata sektorn kan leva upp till de globala målen och det förekommer mycket "greenwashing". Den privata sektorn har inte gjort tillräckligt mycket för att vara transparent och visa sin påverkan.

Vilken roll har utvecklingsfinansiärer i att stödja utvecklingsländer i återhämtningen?

Utvecklingsfinansiärer har en viktig roll i återhämtningen. Först och främst måste de sprida information och koppla samman olika aktörer. För det andra måste de fortsätta förnya sig med olika instrument, garantier kan användas mycket mer flexibelt och i större volymer. De måste även jobba hårdare med sin balansräkning och ägarstruktur, för det behövs mer resurser, men det är beslut som måste tas politiskt. Det krävs att utvecklingsfinansiärer tar större risk och att de är tydliga med att det finns starka skäl för detta. Det kommer att resultera i förluster, men vinsterna kan också bli stora. När utvecklingsfinansiärer tar större risker, blir även den privata sektorn mer bekväm i att ta risker.

FAKTA

DAC

DAC (Development Assistance Committee) är en del av OECD och det organ som styr reglerna för internationellt bistånd. Det är också ett forum för att diskutera frågor kring bistånd, utveckling och fattigdomsbekämpning i utvecklingsländerna.